

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 5 november 2010 in
zaak nr. 10/37251 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 oktober 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet voldoende voortvarend te werk is gegaan en dat de bewaring van meet af aan niet gerechtvaardigd is geweest.

Daartoe voert de minister, kort weergegeven, aan dat van een schending van de inspanningsverplichting geen sprake is, nu de vreemdeling op grond van een voorlopige strafrechtelijke titel was gedetineerd waarbij niet bij voorbaat de datum van ontslag vaststond. Voorts voert de minister aan dat, nu de vreemdeling voorafgaand aan de oplegging van de maatregel van bewaring gedetineerd was op grond van een strafrechtelijke titel, de overweging van de rechtbank dat de minister niet de vereiste voortvarendheid heeft betracht door de vreemdeling eerst op 31 oktober 2010 over te plaatsen naar het AC Schiphol en hem op 2 november 2010 in de gelegenheid te stellen een asielaanvraag in te dienen, niet juist is. Te meer, nu de vreemdeling op 26 oktober 2010 is uitgeplaatst naar het DC Rotterdam en voorts op 2 november 2010 het eerste gehoor en op 4 november 2010 het nader gehoor hebben plaatsgevonden.

2.1.1. De rechtbank heeft, voor zover thans van belang, overwogen dat blijkens het proces-verbaal van verhoor voor inverzekeringstelling van 13 oktober 2010 de vreemdeling op deze datum heeft aangegeven asiel te willen aanvragen. Voorts heeft de rechtbank overwogen dat de vreemdeling eerst op 31 oktober 2010 naar het AC Schiphol is overgebracht, alwaar hij op 2 november 2010 een asielaanvraag heeft ingediend. Bijzondere, niet aan de minister toe te rekenen, omstandigheden die eraan in de weg hebben gestaan de vreemdeling eerder over te plaatsen naar het AC Schiphol met het oog op de in te dienen asielaanvraag en de behandeling daarvan zijn niet gebleken. Anders dan de minister is de rechtbank van oordeel dat het feit dat de vreemdeling tot 25 oktober 2010 strafrechtelijk gedetineerd is geweest, niet een dergelijke omstandigheid oplevert. Bij deze

stand van zaken is de rechtbank van oordeel dat de minister niet voldoende voortvarend te werk is gegaan en dat de bewaring van meet af niet gerechtvaardigd is geweest.

2.1.2. Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover thans van belang, is het uitgangspunt dat zoveel mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 februari 2002 in zaak nr. 200200103/1; JV 2002/141) behelst de betrokken passage een inspanningsverplichting en biedt deze geen garantie aan vreemdelingen dat zij na een strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld.

Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 juni 2010 in zaak nr. 201003322/1/V3; www.raadvanstate.nl) is deze inspanningsverplichting, nu een vreemdeling in bewaring wordt gesteld ter fine van uitzetting, primair gericht op het tijdens de strafrechtelijke detentie voorbereiden van de uitzetting van de betrokken vreemdeling en is het in dat kader van belang dat een vreemdeling zo spoedig mogelijk in staat wordt gesteld een asielaanvraag in te dienen, wanneer hij daartoe de wens heeft geuit. Het tijdsverloop tussen het uiten van deze wens en het daadwerkelijk indienen van de asielaanvraag kan van invloed zijn op de voorbereiding van de uitzetting en daarmee op de noodzaak van de inbewaringstelling en/of de duur van deze maatregel, aldus de Afdeling in deze uitspraak.

Eerst met het opleggen van een maatregel krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 is sprake van een detentie in verband waarmee, gelet op artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, de minister, ter voorkoming dat deze vrijheidsontneming onredelijk lang voortduurt, gehouden is voldoende voortvarendheid te betrachten met handelingen ter voorbereiding van de uitzetting. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 november 2010 in zaak nr. 201007878/1/V3, www.raadvanstate.nl) wordt bij de beoordeling van de voortvarendheid tijdens de vreemdelingrechtelijke bewaring geen zelfstandige betekenis gehecht aan het niet of niet snel genoeg handelen voorafgaand aan de inbewaringstelling.

2.1.3. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank ten onrechte de inspanningsverplichting van de minister voorafgaand aan de inbewaringstelling in samenhang beoordeeld met het al dan niet voortvarend handelen van de minister gedurende de inbewaringstelling.

Gelet op de beperkte duur van de strafrechtelijke detentie en het feit dat deze detentie op de twaalfde dag na de dag waarop hij de asielwens heeft geuit is beëindigd, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zijn inspanningsverplichting heeft geschonden.

Nu op de negende dag van de inbewaringstelling een eerste gehoor heeft plaatsgevonden, heeft de minister wat betreft het verrichten van uitzettingshandelingen voldoende voortvarend gehandeld. Aangezien de vreemdeling op de achtste dag na diens inbewaringstelling in de gelegenheid is gesteld om een asielaanvraag in te dienen, heeft de minister ook in dit

opzicht voldoende voortvarend gehandeld.

Gelet hierop is de rechtbank ten onrechte tot het bestreden oordeel gekomen. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 25 oktober 2010 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling klaagt dat de maatregel van bewaring onrechtmatig is. Daartoe voert hij, kort weergegeven, aan dat de gronden, dat hij is veroordeeld voor een misdrijf, gebruik heeft gemaakt van een vals/vervalst document en zich bediend heeft van één of meer aliases, ten onrechte door de minister aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd.

2.3.1. De als eerste genoemde omstandigheid heeft de minister ter zitting van de rechtbank laten vallen. Dit maakt echter niet dat de overige twee omstandigheden, waarvan de feitelijke juistheid niet is betwist, niet aan de maatregel ten grondslag mochten worden gelegd. Dat deze omstandigheden, net als de overigens aan de maatregel ten grondslag gelegde omstandigheden, van toepassing zijn op veel asielzoekers maakt niet dat die gronden niet zonder nadere motivering kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

De beroepsgrond faalt.

2.4. De vreemdeling klaagt voorts dat een op basis van paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000 noodzakelijke nadere motivering, waarom de bewaring gerechtvaardigd is, ontbreekt.

2.4.1. Volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in paragraaf A6/5.3.3.1 van de Vc 2000 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring is gesteld een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de daarbij bekend geworden feiten en omstandigheden bijvoorbeeld in het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag, aldus dit onderdeel.

2.4.2. Gelet op de omstandigheid dat de vreemdeling op doorreis was naar Engeland om aldaar asiel aan te vragen, in samenhang gezien met de bewaringsgronden en hetgeen de minister ter zitting heeft aangevoerd, is er geen grond voor het oordeel dat de minister niet in redelijkheid tot de inbewaringstelling van de vreemdeling heeft kunnen overgaan. Dat zich in het dossier verder geen stukken bevinden die uitdrukkelijk blijken geven van de

gemaakte belangenafweging kan aan het vorenstaande niet afdoen.
Ook deze beroepsgrond faalt.

2.4.3. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 25 oktober 2010 dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.4.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 5 november 2010 in zaak nr. 10/37251;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

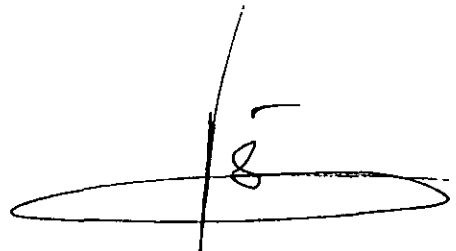
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 mei 2011

480-614.

Verzonden: 12 mei 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser

0707795509

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Afdeling 3, enkelvoudige kamer

Regnr.: AWB 10/37251 VRONTN

UITSpraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht
beroep vrijheidsontnemende maatregel

in het geding tussen

V-nummer thans verblijvende in Aanmeldcentrum Schiphol,
hierna te noemen de vreemdeling,
gemachtigde mr. C.F.M. Raaijmakers, advocaat te Haarlem,

en

de minister voor Immigratie en Asiel, verweerder.

I PROCESVERLOOP

Op 26 oktober 2010 heeft de vreemdeling een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. In het beroepschrift is tevens verzocht om schadevergoeding.

De openbare behandeling van dit beroep heeft plaatsgevonden op 5 november 2010. De vreemdeling is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. J.M. Sidler. Tevens was aanwezig J. Bourik, tolk in de Arabische (Midden-Oosten) taal.

II OVERWEGINGEN

1 De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op en de Syrische nationaliteit te hebben. Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder van 25 oktober 2010 waarbij de vreemdeling de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd.

2. De vreemdeling stelt zich op het standpunt dat de maatregel onrechtmatig is. Daartoe heeft hij allereerst aangevoerd dat de gronden, dat hij is veroordeeld, gebruikt maakte van een vals document en zich bediend heeft van een alias ten onrechte zijn opgenomen, nu hij is gedagvaard voor de zitting van de politierechter van 26 oktober 2010, maar op 25 oktober 2010 de Officier van Justitie deze dagvaarding heeft ingetrokken. De overige in de maatregel van bewaring genoemde gronden betreffen standaard-omstandigheden van een asielzoeker die niet tot de gebruikelijke procedure wordt toegelaten en kunnen om die reden geen grond vormen voor de conclusie dat elser zich aan uitzetting zal onttrekken. Niet gebleken is dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert. Een op basis van het gevoerde beleid noodzakelijke motivering, waarom de bewaring gerechtvaardigd is, ontbreekt. In dit verband wordt verwezen naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam van 25 maart 2010 (AWB 10/9285), welke uitspraak is bevestigd door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 20 april 2010.

0707795509

Regnr.: AWB 10/37251 VRONTN

2

Verder heeft de vreemdeling aangevoerd dat verweerder onvoldoende voortvarend aan zijn uitzetting heeft gewerkt nu hij eerder reeds op 13 oktober 2010 had aangegeven asiel te willen aanvragen en hem eerst op 2 november 2010 daartoe de gelegenheid is geboden.

3 Verweerder heeft ter zitting erkend dat de grond dat de vreemdeling strafrechtelijk is veroordeeld ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd. Verweerder heeft verder gemotiveerd verweer gevoerd.

4 Naar aanleiding van de stelling dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gehandeld overweegt de rechtbank het volgende.

Blijkens het proces-verbaal van verhoor voor invezekeringstelling van 13 oktober 2010, heeft de vreemdeling op deze datum aangegeven asiel te willen vragen. Eerst op 31 oktober 2010 is de vreemdeling naar AC Schiphol overgebracht, alwaar hij op 2 november 2010 een asielaanvraag heeft ingediend. Bijzondere, niet aan verweerder toe te rekenen, omstandigheden die eraan in de weg hebben gestaan de vreemdeling eerder over te plaatsen naar het AC Schiphol met het oog op de in te dienen asielaanvraag en de behandeling daarvan zijn niet gebleken. Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat het feit dat de vreemdeling tot 25 oktober 2010 strafrechtelijk gedetineerd was, niet een dergelijke omstandigheid oplevert. Bij deze stand van zaken is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet voldoende voortvarend te werk is gegaan en dat de bewaring van moet af aan niet gerechtvaardigd is geweest. In dit verband verwijst de rechtbank naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 februari 2009 (LJN: BH6168). Gezien het voorgaande behoeft hetgeen namens de vreemdeling verder is aangevoerd geen bespreking.

Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring van de vreemdeling vanaf 25 oktober 2010 onrechtmatig was. Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven met ingang van 5 november 2010.

Voorts acht de rechtbank voldoende gronden aanwezig om een schadevergoeding toe te kennen voor 11 dagen onrechtmatige bewaring ten bedrage van $1 \times € 105,- + 10 \times € 80,- = € 905,-$. (€ 105,- politieel, € 80,- voor HvB).

De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de door de vreemdeling gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 437,- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van de vreemdeling een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

0707795509

Regnr.: AWB 10/37251 VRONTN

3

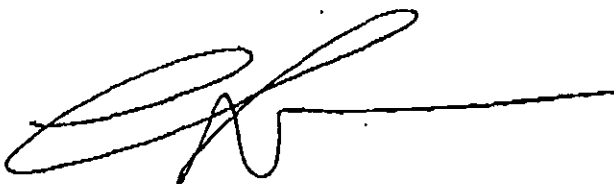
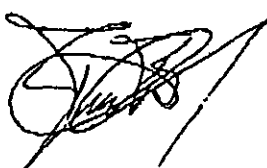
III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage:

RECHT DOENDE:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan de vreemdeling een schadevergoeding toe, groot € 905,-- ten laste van verweerder, te betalen door de griffier van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 874,-- welke kosten verweerder aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus vastgesteld door mr. A.P. Pereira Horta, in tegenwoordigheid van de griffier drs. F.J.M. van den Berg.

Uitgesproken in het openbaar op 5 november 2010.

RECHTSMIDDEL

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

Afschrift verzonden op:

- 5 NOV. 2010

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 NOV 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. T.J.W. Visser
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage
van 5 november 2010
met kenmerk AWB 10/37251

Inzake:

met IND-kenmerk 1010.25.1704
aan te duiden als verveerder
gemachtigde: mr. C.F.M. Raaijmakers
advocaat te Haarlem
(Kenaupark 24, 2011 MT Haarlem)

Procesvertegenwoordiging
Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

J.M. Stiller
Tel. 070 - 779 41 61

1 Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van 5 november 2010, verzonden op 5 november 2010, met kenmerk AWB 10/37251 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van de Minister van 25 oktober 2010, waarbij verweerder de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) is opgelegd, gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel heeft bevolen en de vreemdeling een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 905,- alsmede een vergoeding van de proceskosten, groot € 874,-.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 25 oktober 2010 is verweerder op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw in bewaring gesteld.
- 2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 4 op bladzijde 2 van de aangevallen uitspraak:

"Blijkens het proces-verbaal van verhoor voor Inverzekeringstelling van 13 oktober 2010 heeft de vreemdeling op deze datum aangegeven asiel te willen vragen. Eerst op 31 oktober 2010 is de vreemdeling naar AC Schiphol overgebracht, alwaar hij op 2 november 2010 een asielaanvraag heeft ingediend. Bijzondere, niet aan verweerder toe te rekenen, omstandigheden die eraan in de weg hebben gestaan de vreemdeling eerder over te plaatsen naar het AC Schiphol met het oog op de in te dienen asielaanvraag en de behandeling daarvan zijn niet gebleken. Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat het feit dat de vreemdeling tot 25 oktober 2010 strafrechtelijk gedetineerd was, niet een dergelijke omstandigheid oplevert. Bij deze stand van zaken is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet voldoende voortvarend te werk is gegaan en dat de bewaring van meet af aan niet gerechtvaardigd is geweest. In dit verband verwijst de rechtbank naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 februari 2009 (LJN: BH6168). Gezien het voorgaande behoeft hetgeen namens de vreemdeling verder is aangevoerd geen bespreking."

- 3.2. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast eveneens de de laatste twee alinea's van rechtsoverweging 4 op bladzijde 2 aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1. De Minister stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de Minister niet de vereiste voortvarendheid heeft betracht.
- 4.2. Verweerder heeft van 13 oktober 2010 tot 25 oktober 2010 strafrechtelijk gedetineerd gezeten, op grond van een Inverzekeringsbevel zijnde een voorlopige strafrechtelijke titel, en vervolgens is aan verweerder de maatregel van vreemdelingenbewaring opgelegd. Paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingen-circulaire (hierna: Vc) luidt (voor zover van belang):

"Het uitgangspunt is dat zoveel mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. (...) Toch kan het voorkomen dat een vreemdeling na zijn detentie in vreemdelingenbewaring gesteld moet worden. Dit kan zich voordoen bij detentie waarvan niet bij voorbaat de datum van ontslag vaststaat, zoals bij voorlopige hechtenis of een nog niet onherroepelijk vonnis."

Blijkens het gestelde in paragraaf A4/10.1 Vc is het van belang dat, wanneer vreemdelingen strafbare feiten plegen, de vreemdelingrechtelijke consequenties hiervan worden gezien. Ook wordt benadrukt dat een illegale vreemdeling bij onmiddellijke invrijheidstelling altijd dient te worden overgedragen aan de vreemdelingenpolitie of de KMar voor verdere vreemdelingrechtelijke toetsing.

- 4.3. De enkele omstandigheid dat de Minister niet heeft kunnen voorkomen dat verweerder na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, maakt de daarop volgende bewaring echter niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Niet onopgemerkt dient te blijven dat de hiervoor geciteerde passage uit de paragraaf A6/5.3.7.1 Vc een inspanningsverplichting behelst en geen garantie biedt aan de betrokken vreemdeling dat hij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zal worden gesteld.

Zie:

ABRS, 11 februari 2002, 200200103/1, JV 2002/141.

- 4.4. Naar het oordeel van de Minister is er ten aanzien van verweerder geen sprake van een schending van voornoemde inspanningsverplichting ter voorkoming dat verweerder na expiratie van diens strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring zal worden genomen. Hierbij acht de Minister met name van belang dat verweerder op grond van een voorlopige strafrechtelijke titel was gedefinieerd waarbij niet bij voorbaat de datum van ontslag vast stond. In dergelijke gevallen geldt dat het belang van vervolging door politie en het Openbaar Ministerie groot moet worden geacht waarbij activiteiten met het oog op uitzetting op dat moment nog niet aan de orde zijn.
- 4.5. Nu verweerder voorafgaand aan oplegging van de maatregel van bewaring gedefinieerd was op grond van een voorlopige strafrechtelijke titel, kan de overweging van de rechtbank dat de Minister niet de vereiste voortvarendheid heeft betracht door verweerder eerst op 31 oktober 2010 over te plaatsen naar het AC Schiphol en hem op 2 november 2010 in de gelegenheid te stellen een asielaanvraag in te dienen, niet als juist worden aanvaard. Dit klemmt temeer nu er ter fine van uitzetting de nodige handelingen zijn verricht, hetgeen de rechtbank ten onrechte van geen belang heeft geacht. Bij brief van 12 november 2010 heeft de Minister de rechtbank onder andere medegedeeld dat verweerder op 26 oktober 2010 is uitgeplaatst naar het Detentiecentrum te Rotterdam, dat in het kader van de asielaanvraag op 2 november het eerste gehoor is gehouden en het nader gehoor op 4 november 2010. Gelet op de duur van de bewaring op het moment waarop het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden en de

door de Minister gepleegde bovengenoemde handelingen, is de Minister van oordeel dat niet is gebleken dat het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand is genomen.

Zie

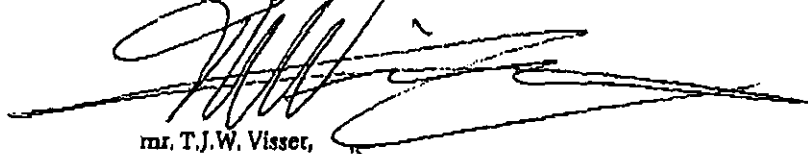
- ABR 2 juli 2009, 200903417/1/V3, www.raadvanstate.nl

- 4.6. Gelet op het vorenstaande had de rechtbank derhalve tot het oordeel moeten komen dat de Minister voldoende voortvarend heeft gehandeld ter fine van uitzetting

5 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep met kenmerk AWB 10/37251 alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 12 november 2010

mr. T.J.W. Visser,
senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG